

Eleonora Kaszewska

Czarnocin, pow. Łódź

Informator Archeologiczny : badania 2, 160

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CZARNOCIN, pow. Łódź

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Eleonora Kaszewska.

Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań.

Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Prace prowadzone w okresie od 14.VIII do 30.VIII miały charakter ratowniczy. Cmentarzysko położone jest na terenie plaśnicy, skąd okoliczni mieszkańcy biorą piasek na budowę. Plaśnica ta jest częścią zalesionych wydm i znajduje się po prawej stronie drogi z Czarnocina do Tychowa, w odległości ok. 0,5 km od Tychowa. Jest to cmentarzysko ciałopalne grupy przeworskiej kultury wenedzkiej. Wszystkie dotychczas odkryte groby były ciałopalnymi pochówkami popielnicowymi, z których większość była obsypana resztkami stosu. Na podstawie obserwacji ustalono, że cmentarzysko położone było na piaszczystym wzgórzu, obecnie całkowicie zniwelowanym. Według relacji mieszkańców okolicznych wsi, znajdowano tam liczne zabytki w okresie międzywojennym. Tegorocznymi badaniami objęto resztę plaśnicy oraz teren zalesiony w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Zbadano przestrzeń o powierzchni 6 arów, odkrywając liczne zabytki z grobów zniszczonych oraz dobrze zachowany grób, leżący poza obrębem plaśnicy. Odkryte zabytki potwierdzają dotychczasową chronologię tego stanowiska. Umbo z tępym kołcem, imacz z trapezowatymi końcami i zapinka z podwiniętą nóżką oraz zabytki z badań wześniejszych pozwalają datować omawiane cmentarzysko na II - III w.n.e.